

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ลักษณะสำคัญของสังคมไทยในสมัยก่อนนั้นเป็นสังคมแบบกลิการ์มที่มีการยังชีพ
ด้วยการเกษตร การคิดทดลองอย่างนักวิทยาศาสตร์ แต่ไม่สามารถนำความรู้ที่ได้มาใช้
ชีวิตความเป็นอยู่ในสังคมเป็นชีวิตแบบง่าย ๆ ตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับ
ชุมชนก็อยู่ในวงแคบมาก แต่เมื่อประเทศเจริญขึ้น วิทยาการทาง ๆ ได้เจริญมาก
ไปอย่างรวดเร็ว ทำให้สภาพสังคมไทยซึ่งแท้เดิมเป็นสังคมแบบกลิการ์ม และใช้แรง
งานคนอย่างแท้จริงต้องเปลี่ยนไปสู่สภาพสังคมแบบใหม่ที่อาศัยพาณิชยกรรมและอุตสาหกรรม
เป็นหลัก

ตามทฤษฎีของ แม็กซ์ วีเบอร์¹ (Max Weber) นักสังคมวิทยาที่มีชื่อเสียง
ที่สุดแห่งนี้ได้กล่าวไว้ว่า ประเทศที่เจริญแล้วทุกประเทศ ความเจริญก้าวหน้าทางด้าน²
วิทยาการทาง ๆ จะทำให้สภาพสังคมเปลี่ยนแปลงไป และค่านิยมในสังคมจะเปลี่ยน
แปลงไปด้วย เนื่องจากประเทศไทยเป็นประเทศที่เจริญแล้วประเทศหนึ่ง ผู้วิจัยจึง
ต้องการที่จะศึกษาว่าสำหรับค่านิยมเกี่ยวกับความมีอาชญากรรมในสังคมไทยนั้นมีการเปลี่ยน
แปลงหรือไม่ และถ้ามีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้น การเปลี่ยนแปลงนั้นจะมีแนวโน้มเป็น³
เช่นไร ซึ่งในเรื่องนี้ทางสภาพวิชาชีพแห่งชาติ สาขาปรัชญา ภูมิความสนใจ จึงได้ให้ความ
สนใจสูง และที่ประชุมคณะกรรมการสาขาปรัชญาจึงได้พิจารณาแต่งตั้งให้หานักศึกษาราย
คร. ประชุมสุข อาชวานarser เป็นหัวหน้าโครงการ และหัวหน้าคณะผู้วิจัย

เนื่องจากผู้วิจัยเป็นมัธบัตรปุญญา (Graduate Assistant) ของแผนกวิชาชีพ
การศึกษา และมีความสนใจในการวิจัยเรื่องนี้ จึงได้รับมอบหมายให้รวมค่าดำเนินการ

¹ Hans H. Gerth and C. Wright Mills, From Max Weber: Essays in Sociology (London : Routledge & Kegan Paul Ltd., 1952), pp. 192-195.

วิจัยคุย และให้ถือว่าโครงการวิจัยนี้เป็นวิทยานิพนธ์ที่ญี่ปุ่นจะห้องศึกษาค้นคว้าเพื่อให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สำหรับประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัยนี้คือ ทำให้ได้ทราบข้อเท็จจริงของการเปลี่ยนแปลงค่านิยมเกี่ยวกับความมีอาชญากรรมในสังคมไทยว่าเป็นอย่างไร มีปริมาณเพิ่มขึ้นหรือลดลงมากน้อยเพียงไร

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยนี้มีความมุ่งหมายเบื้องต้นเพื่อหาแนวโน้มของค่านิยมเกี่ยวกับความมีอาชญากรรมในสังคมไทยว่าเป็นอย่างไร โดยศึกษาว่าคนรุ่นก่อนและคนรุ่นหลังมีค่านิยมเหมือนกันหรือทางกันเป็นเช่นไร พิจารณาจากบุคคล 3 อาชีพ คือ ข้าราชการ นักวิชาการ และนักธุรกิจ ว่าแท้จริงอาชีพมีแนวโน้มเป็นเช่นไร

ความมุ่งหมายชั้นรอง เพื่อหาว่าความมีอาชญากรรมมีอยู่ในสังคมไทยมากน้อยเพียงไร โดยหาระดับค่านิยมความมีอาชญากรรมเป็นส่วนรวม

ขอบเขตของการวิจัย

1. ให้ศึกษาถึงการเปลี่ยนแปลงค่านิยมความมีอาชญากรรมในสังคมไทย โดยมีรุ่นและอาชีพเป็นตัวแปรที่กำหนด (Assigned Variable) และค่านิยมความมีอาชญากรรม เป็นตัวแปรที่วัดได้ (Measured Variable) รวมทั้งลิ้นสามตัวแปรด้วยกัน

2. ให้ศึกษาถึงการเปลี่ยนแปลงค่านิยมความมีอาชญากรรมในสังคมไทย โดยมีเนื้อเรื่องครอบคลุมถึงกลุ่มตัวอย่างประชากร แบ่งเป็น 3 รุ่น ได้แก่ รุ่น 60 ปี รุ่น 40 ปี และรุ่น 20 ปี นอกจากนี้ยังครอบคลุมถึงกลุ่มตัวอย่างประชากร 3 อาชีพ ได้แก่ ข้าราชการ นักวิชาการ และนักธุรกิจ

3. มีเนื้อเรื่องครอบคลุมถึงความมีอาชญากรรมเพียง 8 ประการ คือค่านิยมที่ชาติสกุล ประสบการณ์ อิทธิพล คุณวุฒิ วัย ฐานะ และอุปการคุณ

4. ในค่านิยมส่วนใหญ่จะทำให้ตัวอย่างประชากรแต่ละกลุ่มนี้ค่านิยมความมีอาชญากรรมในระดับทาง ๆ กัน

ข้ออกกลงเบื้องต้น

1. ค่านิยมความมีอวุโสเป็นปริมาณที่สามารถวัดได้ และผู้วิจัยเชื่อว่าค่านิยมความมีอวุโสเป็นสิ่งที่ไม่คงตัว (Dynamics) ขอนี้อยู่กับลิ่งแวดล้อมและสังคม ดังนั้นเด็กที่เกิดมาชีวอยู่ในสภาพสังคมแตกต่างกัน ย่อมมีค่านิยมในตัวเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งแตกต่างกันออกไปตามสภาพสังคมแต่ละแห่ง

ค่านิยมที่เกิดขึ้นแห่งเด็กนั้นจะคิดตัวไปจนกระทั่งโตเป็นผู้ใหญ่ ไม่ว่าผู้นั้นจะไปอาศัยอยู่ในสภาพสังคมที่แตกต่างจากสภาพชั่งเดียวกับอยู่เดิมมากน้อยเพียงไรก็ตาม และค่านิยมที่มีอยู่นั้นจะเปลี่ยนแปลงได้มากมาก ผู้วิจัยจึงถือว่าค่านิยมที่พัฒนาขึ้นของเด็กคนแล้วนั้นมีค่าคงที่ (Statics)

2. ขอความที่ถ้าแต่ละข้อมูลมีความสำคัญเท่ากัน
3. หาระดับค่านิยมความมีอวุโสเป็นส่วนรวมไม่ได้แยกแต่ละเรื่อง
4. เพศชายและเพศหญิงมีค่านิยมความมีอวุโสเหมือนกัน

ความจำกัดของการวิจัย

ผลของการวิจัยในเรื่องนี้อาจเกิดความคลาดเคลื่อน ไม่สมบูรณ์ได้เนื่องจากสาเหตุดังนี้

1. ผู้วิจัยให้นำหนักของคำตอบแต่ละข้อเท่ากันหมด คือให้คะแนนข้อละหนึ่งคะแนนซึ่งคำตอบแต่ละข้ออาจจะมีความสำคัญต่อค่านิยมความมีอวุโสมากน้อยไม่เท่ากัน เช่น ข้อความที่ถามว่า เดินทางหลังผู้ใหญ่มาไม่ถูก หรือผู้ใหญ่อาบน้ำร้อนมาก่อนยอนรู้อะไรมากกว่าเด็กในลักษณะนั้นคุยกับข้อความใดข้อความหนึ่ง จะได้ 1 คะแนน จากข้อความนั้น ถ้าไม่เห็นด้วยจะไม่ได้คะแนน

2. กลุ่มตัวอย่างประชากรอาจใช้ความรู้สึกที่คาดว่าคนส่วนมากจะตอบอย่างไร เพราะบางวัฒนธรรมจะมีค่านิยมไม่ตรงกับค่านิยมของคนส่วนมาก แทนที่จะใช้ค่านิยมที่แท้จริงของตนเองเป็นเครื่องตัดสิน

3. ความมีอาวุโสเป็นสิ่งที่คนไทยเชื่อกันมาตั้งแต่โบราณ แต่เนื่องจากสภาพสังคมไทยเปลี่ยนไป ฉะนั้นคนรุ่นหลังอาจจะไม่เชื่อ แท้จากจะเก็บกอดความรู้สึกเหล่านี้ภายในจิตใจส่วนนึง ซึ่งอาจจะทำให้ผลการวิจัยคลาดเคลื่อนจากการจริงไว้

4. ค่านิยมความมีอาวุโสของคนรุ่นที่ 1 และ 2 อาจเปลี่ยนแปลงไป เพราะบุคคลทั้ง 2 รุ่นนี้มีวิถีอยู่ในสังคมปัจจุบัน ฉะนั้นเมื่ออยู่ในสิ่งแวดล้อมเดียวกันก็อาจทำให้ค่านิยมความมีอาวุโสของคนรุ่น 60 ปี และรุ่น 40 ปี คล้อยตามคนรุ่น 20 ปี ไปด้วยก็ได้

ความหมายของคำที่ใช้ในการวิจัย

ค่านิยมเกี่ยวกับความมีอาวุโส หรือค่านิยมความมีอาวุโส หมายถึง กระบวนการที่ทำให้บุคคลพร้อมที่จะตอบสนองท่อเรื่องความมีอาวุโส ซึ่งอาจจะเป็นไปในทางสนับสนุน ถ้าเห็นว่าสิ่งนั้นดีและถูกต้อง หรือเป็นไปในทางต่อทานถ้าเห็นว่าสิ่งนั้นไม่ดีและไม่ถูกต้อง ถ้าเป็นไปในทางสนับสนุน แสดงว่าบุคคลนั้นเห็นว่าความมีอาวุโสเป็นสิ่งสำคัญ ดีและถูกต้อง ถ้าเป็นไปในทางต่อทาน แสดงว่าบุคคลนั้นไม่เห็นความสำคัญและเห็นว่าความมีอาวุโสเป็นสิ่งไม่ดี และไม่ถูกต้อง

ความมีอาวุโส หมายถึง ลักษณะที่สูงกว่า หรือแก่กว่า หรือมีมากกว่า ในลักษณะใกล้เคียงหนึ่ง จาก 8 ลักษณะ คือ คำแหงหน้าที่ ชาติสกุล ประสบการณ์ อิทธิพล คุณวุฒิ วัย ฐานะ และ อุปการคุณ

ความมีอาวุโสโดยคำแหงหน้าที่ หมายถึง ลักษณะของบุคคลที่มีคำแหงหน้าที่การงานสูง เป็นหัวหน้า หรือ ผู้บังคับบัญชาในหน่วยราชการหรือเอกชน ท้อบยางเช่น ผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในบัญชี ใหญ่บังคับบัญชาหรือหัวหน้างานยอมก้องมีความเคราะห์และถือว่าหัวหน้างานเป็นผู้ที่สูงกว่าคน

ความมีอาวุโสโดยชาติสกุล หมายถึง ลักษณะของบุคคลที่เกิดในพระบูชาสูง

เป็นผู้มีศรัทธาในพระภิกษุ ซึ่งสังคมไทยถือว่าเป็นบุคคลที่ควรไตรัตน์ความเคราะห์เชื่อฟัง
และความยำเกรงจากผู้อื่น

ความมีอาวุโสโดยประสมการณ์ หมายถึง ลักษณะของบุคคลที่เกี่ยวกับงานใน
ด้านนั้น ๆ มาก่อน มีความชำนาญด้านงานมากกว่า ตัวอย่างเช่น บุคคลที่มีความสามารถ
น้อยกว่า จะต้องให้ความเคารพนับถือบุคคลที่เข้าทำงานก่อน และมีความสามารถมากกว่า

ความมีอาวุโสโดยอิทธิพล หมายถึง ลักษณะของบุคคลที่มีอำนาจ ซึ่งอาจจะเกิด^{ขึ้น}
จากการมีพรรดาห์มาก มีกำลังเป็นที่ยำเกรง มีบุคลิกภาพแข็งแรงเหนือผู้อื่น ทำให้
สามารถลั่งการให้บุคคลที่อยู่ในอำนาจปฏิบัติงานได้

ความมีอาวุโสโดยคุณูปาริชชี พหมายถึง ลักษณะของบุคคลที่มีวิชาความรู้ มีคุณวิชาการ
ในสาขาใดสาขาหนึ่ง และเป็นผู้ถ่ายทอด เผยแพร่วิชาความรู้ ให้เกิดประโยชน์ก่อสร้าง
รวม ผู้คนทั่วไปยอมรับนับถือในความรู้ความสามารถ

ความมีอาวุโสโดยวัย หมายถึง ลักษณะของบุคคลที่มีอายุมาก ซึ่งสังคมไทยถือ^{ไว้ว่า}
ว่าบุคคลที่มีวัยสูง เป็นบุคคลที่ผู้อื่นต้องให้ความเคารพเกรงใจ

ความมีอาวุโสโดยฐานะ หมายถึง ลักษณะของบุคคลที่มีเงิน เป็นเงินทรัพย์ ตัวอย่าง
เช่น บุคคลที่มีฐานะทางเศรษฐกิจไม่คิดต้องหาเลี้ยงชีพวิถีการไปรับใช้ผู้อื่น เพื่อความ
เป็นอยู่ในสังคม บุคคลนั้นจะต้องให้ความเคารพต้อนรับจากผู้คน นอกจากนี้ยังเป็น
บุคคลที่เพื่อนฝูงมักให้ความเกรงใจ เท่าฐานะการเงินเป็นท่อ

ความมีอาวุโสโดยมีอุปการคุณ หมายถึง ลักษณะของบุคคลที่เคยอบรมเลี้ยงดู
สังสอน และมีบุญคุณ ผู้ที่ไตรัตน์อุปการคุณต้องมีความผูกพัน และให้ความเคารพเชื่อฟัง

ค่านิยมเป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงช้า การที่จะให้เห็นว่าค่านิยมเปลี่ยนแปลงไปแล้ว
หรือยังคงใช้เวลานาน จะนั้นผู้วิจัยจึงได้ทำการวิจัยโดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างประชากร

ออกเป็นรุ่น เพื่อจะได้เห็นค่านิยมของบุคคลในหลาย ๆ รุ่น ให้อย่างชัดเจนว่าယังมีค่านิยม
เหมือนกันหรือแตกต่างกัน ทั้งนี้จะได้เห็นแนวโน้มของค่านิยมความมีอาชญากรรมมีลักษณะ
เป็นเช่นไร ให้อย่างแท้จริง

รุ่น หมายถึง กลุ่มตัวอย่างประชากรรุ่งແแยกโดยอายุปัจจุบันเป็นสำคัญ แบ่ง
ออกเป็น 3 รุ่น คือ

รุ่นที่ 1 หมายถึง บุคคลที่มีอายุเฉลี่ย 60 ปี

รุ่นที่ 2 หมายถึง บุคคลที่มีอายุเฉลี่ย 40 ปี

รุ่นที่ 3 หมายถึง บุคคลที่มีอายุเฉลี่ย 20 ปี

เหตุที่ให้แต่ละรุ่นมีช่วงอายุต่างกัน 20 ปี เนื่องจากช่วง 20 ปี นี้เป็นช่วงที่นานพอที่จะ^{ที่}
ทำให้คนที่เกิดมาเป็นอีกรุ่น (Generation) หนึ่งได้ เช่น คนที่มีอายุ 60 ปี
สามารถที่จะมีบุตรริการอายุ 40 ปี ໄດ້ หรือคนที่มีอายุ 40 ปี สามารถที่จะมีบุตรริการ
อายุ 20 ปี ໄດ້ และคนที่มีอายุ 20 ปี ก็เป็นผู้ใหญ่เต็มทั้งแล้ว

ข้าราชการ หมายถึง บุคคลที่มารรุเข้ารับราชการ หรือ ปฏิบัติหน้าที่อยู่ใน
กระทรวง กรม และ กองกลาง ๆ ตามระเบียบข้าราชการพลเรือน

นักวิชาการ หมายถึง บุคคลที่ปฏิบัติหน้าที่ในมหาวิทยาลัย หรือวิทยาลัย และมี
หน้าที่เกี่ยวกับด้านวิชาความรู้ คือ อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่การสอน นักวิจัย วิทยากร
สำหรับนักวิชากรรุ่นที่ 3 หมายถึง นิติหน้าศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัย

นักธุรกิจ หมายถึง บุคคลที่ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับกิจการงานค้านธุรกิจตามบริษัท
ทาง ๆ อาจจะเป็นผู้บริหาร ผู้จัดการ หัวหน้าแผนก และ ผู้ที่เกี่ยวข้องกับด้านธุรกิจ

วรรณคดีที่เกี่ยวข้อง

ค่านิยมเป็นนามธรรม จึงเป็นเรื่องที่ขับข้อนามา ยากที่จะศึกษาให้เข้าใจได้อย่างถ่องแท้และลึกซึ้ง เมื่อถูกกับการทดลองในห้องปฏิบัติการ จากการศึกษาและรวมรวมความคิดเห็นของนักการศึกษาและนักจิตวิทยาที่ได้ทำการศึกษาวิจัย และให้ความหมายของ ค่านิยม ไว้คล้าย ๆ กัน เช่น

การเดอร์ วี ဂด¹ (Carter V. Good) ให้ให้คำจำกัดความไว้ว่า ค่านิยม คือคุณลักษณะใด ๆ ซึ่งเชื่อว่ามีความสำคัญโดยการพิจารณาในแต่คราว ๆ ทั้งทางคุณ จิตวิทยา สังคมวิทยา ศีลธรรมจรรยา และ สุนทรียภาพ

เฟรเดอริก เจ แมคโడแนลด² (Frederic J. McDonald) ให้ให้คำจำกัดความไว้ว่า ค่านิยม คือสิ่งที่เราชอบ เราต้องการมากกว่าสิ่งอื่น ๆ โดยมีความคิดเห็นว่าสิ่งนั้น ๆ มีอะไรบางอย่างเป็นสิ่งที่น่าพึงประณญา

ไคลด์ คลัคฮอน³ (Clyde Kluckhohn) ให้ให้คำจำกัดความไว้ว่า ค่านิยมคือความคิดที่พึงประณญาซึ่งเลือกสรรแล้วว่า เป็นสิ่งที่ดีงาม หรือเป็นมาตรการ ที่นี่ที่นักคนให้พิจารณาแล้วว่า เป็นสิ่งที่ดี หรือเฉพาะกาลก็สิ่งหนึ่ง

¹ Carter V. Good, Dictionary of Education (2 d.ed., New York : McGraw-Hill Book Company, Inc., 1959), p.593.

² Frederic J. McDonald, Educational Psychology (San Francisco : Wadsworth Publishing Company, Inc., 1959), p.280.

³ Clyde Kluckhohn, Toward a General Theory of Action (Cambridge : Harvard University Press, 1952), p.395.

นอกจากนี้นักจิตวิทยาชาวไทย¹ ได้ให้คำจำกัดความไว้ว่า ค่านิยม คือความนิยมชมชอบของสิ่งที่ดี หรือสภาพการณ์ใด ๆ เนื่องมาจากการที่มีความคิดรวบยอดของสิ่งนั้น หรือ สภาพการณ์นั้นว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้อง เช่น ความเรียบเรอย ความเรียบง่าย และ การเคารพนับถืออยู่ใหญ่ อีกนัยหนึ่ง ค่านิยมเป็นกระบวนการที่ทำให้บุคคลพร้อมที่จะมีปฏิกริยาโดยทันทีตอบต่อสิ่งแวดล้อม และจะตัดสินถูกผิดเกี่ยวกับสิ่งหรือเหตุการณ์ทาง ๆ²

บังเอิญหลายท่านที่ได้ให้ความหมายของค่านิยมในทำนองคล้าย ๆ กันกับสีหานที่กล่าวมาแล้วข้างต้น

สำหรับการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องความมีอาวุโส ก็คือ ในปีพุทธศักราช 2501 กองการวิจัย กระทรวงศึกษาธิการ³ ได้ทำการวิจัยเรื่อง เยาวชนปัจจุบันกับรูปแบบ กล่าวโดยทั่วๆ ไป รุ่นไหนดีกว่ากัน โดยใช้วิธีสอบถามความคิดเห็นจากข้าราชการ บุคลากร พลศึกษา ครุ และ คหบดี จำนวน 2,606 คน ปรากฏผลว่า ในด้านการให้ความการะะคณ์ใหญ่นั้น เด็กรุ่นก่อนดีกว่าเด็กรุ่นปัจจุบัน คิดเป็นร้อยละ 90.78

คอมามีผู้ทำการศึกษาในเรื่องที่คล้ายคลึงกันก็คือ ในปีพุทธศักราช 2513 ภูมิเรือง อริยกะบุตร⁴ ได้ศึกษาถึงการเปลี่ยนแปลงจากรากประเพณีของบุคคลทางรุ่น

¹ ปราสา นาลากุล และคณะ, เอกสารประกอบการสอนวิชาจิตวิทยา ฉบับที่ ๒ (พะนัง : 2512), หน้า 170.

² เรื่องเดียวกัน, หน้า 172.

³ กองการวิจัย กรมวิชาการ, รายงานการวิจัยเด็กวัยรุ่น, (พิมพ์ครั้งที่ 2 แก้ไขเพิ่มเติม พะนัง : โรงเรียนการช่างวุฒิศึกษา แผนกการพิมพ์, 2501), หน้า 14.

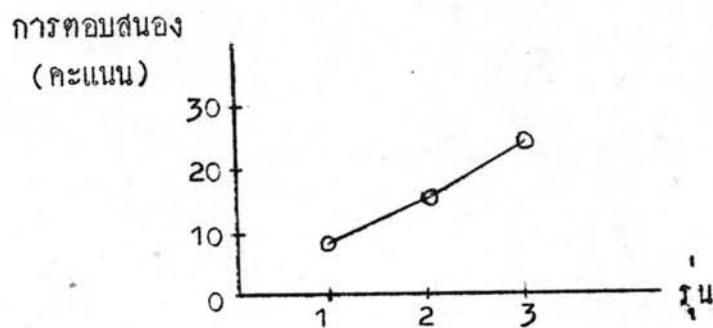
⁴ ภูมิเรือง อริยกะบุตร, "การเปลี่ยนแปลงจากรากประเพณีของบุคคลทางรุ่นและมีสภาพแวดล้อมทางสังคมทางกัน," (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต แผนกวิชาจิตวิทยา คณะบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2513), หน้า 81.

และมีสภาพแวดล้อมทางสังคมต่างกัน ปรากฏว่าในค้านการเรื่องความคิดเห็นของผู้ที่มี
อายุมากกว่านั้น เพศหญิงและเพศชายมีทัศนคติที่ดีเหมือน ๆ กัน นอกจากนี้ยังมีแนวโน้ม
ของการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ เกิดขึ้นโดยที่คะแนนเฉลี่ยของทัศนคติที่จะลดลงเป็นลำดับใน
กลุ่มที่อายุน้อยลง และ พบว่ากลุ่มสูงอายุจะมีทัศนคติที่กว้างและแตกต่างจากกลุ่มกลางคน
กลุ่มกลางคนมีทัศนคติที่กว้างและแตกต่างไปจากกลุ่มวัยรุ่นอย่างมีนัยสำคัญ และบังพบร่วม
ในระหว่างสภาพแวดล้อมทางสังคม กลุ่มนี้ในเมืองและกลุ่มในชนบทมีทัศนคติที่แตกต่างกัน
โดยที่กลุ่มในเมืองมีทัศนคติที่กว้างกลุ่มชนบท

ในปีคริสตศักราช 1968 ประคุณสุข อชาวอ่ำรุง¹ (Prachoomsuk Achava-Amrung) ได้ศึกษาเรื่องแนวโน้มในการตอบสนองท่อแรงจูงใจทางเศรษฐกิจ (Trends in Responsiveness to Economic Incentives in Thailand) เพื่อหาว่า
แนวโน้มในการตอบสนองท่อแรงจูงใจทางเศรษฐกิจเป็นเช่นไร จากการวิจัยปรากฏผลว่า
ในระหว่างกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 รุ่น การตอบสนองท่อแรงจูงใจทางเศรษฐกิจของรุ่นที่ 2
คือ คนที่มีอายุเฉลี่ย 40 ปี มีค่าสูงกว่ารุ่นที่ 1 และ รุ่นที่ 3 นอกจากนี้ในระหว่างอาชีพ
การตอบสนองของนักธุรกิจมีค่าสูงสุด ในกรณีการวิจัยนี้ ได้ใช้กลุ่มตัวอย่าง
ประชากร 3 รุ่น เพราะต้องการให้เห็นถ้อยคำมีแนวโน้มหรือไม่ และการที่จะ
มีแนวโน้มหรือไม่ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างประชากร 3 รุ่น นั้น มีโอกาสที่จะเกิดขึ้นได้ทั้งหมด
4 ลักษณะ ดังแสดงในภาพที่ 1, 2, 3 และ 4

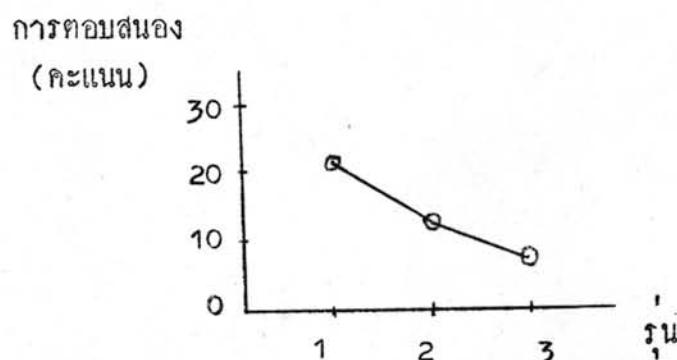
¹ Prachoomsuk Achava-Amrung, "Trends in Responsiveness to Economic Incentives in Thailand." in Studies in Education No. 20, School of Education, Indiana University, Bloomington, Ind., 1968.

ภาพที่ 1 แสดงการตอบสนองของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 รุ่น ว่ามีแนวโน้มสูงขึ้น

ภาพที่ 1 แสดงการตอบสนองของกลุ่มตัวอย่าง 3 รุ่น คือรุ่นที่ 1 มีการตอบสนองทั่วๆไป รุ่นที่ 2 มีการตอบสนองสูงขึ้น และรุ่นที่ 3 มีค่าสูงสุด ย้อมแสลงให้เห็นได้เกนชักว่า มีแนวโน้มของการตอบสนองในเรื่องเศรษฐกิจสูงขึ้น

ภาพที่ 2 แสดงการตอบสนองของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 รุ่น ว่ามีแนวโน้มลดลง

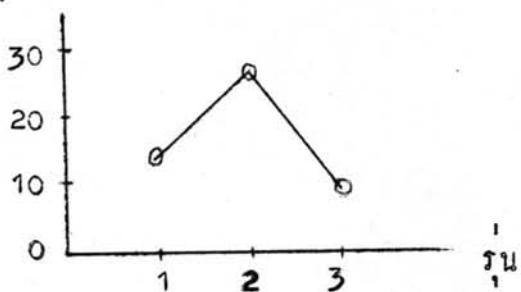

ภาพที่ 2 แสดงการตอบสนองของกลุ่มตัวอย่าง 3 รุ่น คือรุ่นที่ 1 มีการตอบสนองสูงที่สุด รุ่นที่ 2 และ รุ่นที่ 3 ลดลงตามลำดับ ย้อมแสลงให้เห็นได้เกนชักว่า มีแนวโน้มของการตอบสนองในเรื่องเศรษฐกิจลดลง

ภาพที่ 3, 4 แสดงการตอบสนองของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 รุ่น ไม่สามารถสรุปได้ว่ามีแนวโน้ม

การตอบสนอง

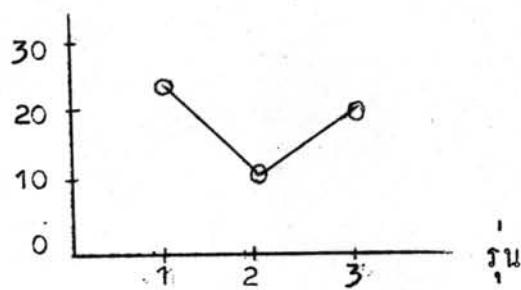
(คะแนน)

ภาพที่ 3

การตอบสนอง

(คะแนน)

ภาพที่ 4

ภาพที่ 3 และ ภาพที่ 4 ถ้าการตอบสนองของรุ่นที่ 2 มีค่าสูงสุดหรือคำสูดในระหว่างรุ่นทั้ง 3 จะสรุปได้ว่ามีแนวโน้มเป็นเช่นไร

ในการหาแนวโน้ม ถ้าใช้กลุ่มตัวอย่าง 2 รุ่น แนวโน้มที่ได้จะเป็นเส้นตรงเลื่อนอีก จะเพิ่มขึ้น หรือลดลงนั้นจะคล่อง คันนั้นจะเห็นได้ว่า การใช้กลุ่มตัวอย่าง 2 รุ่น จะไม่สามารถสรุปได้อย่างแน่นอนว่ามีแนวโน้มเป็นเช่นไร เช่น รุ่นที่ 2 มีการตอบสนองสูงกว่ารุ่นที่ 1 เราไม่อาจสรุปได้อย่างแน่นอนว่ามีแนวโน้มเป็นเช่นไร เพราะในรุ่นที่ 1

การตอบสนองอาชีวะลดลง ฉะนั้น ถ้าสรุปโดยพิจารณาจากการตอบสนองของ 2 รุ่น
ว่ามีแนวโน้มสูงขึ้นยอมไม่ถูกห้อง

นอกจากนี้ต้องใช้กลุ่มทัวอย่าง 4 รุ่น ย้อมเกินความจำเป็นและยังเป็นไปไม่ได้
อีกด้วย เพราะในชีวิৎประจาวัน เราไม่สามารถที่จะหาบุคคลในรุ่นทั่ง ๆ มา 4 รุ่น
เพื่อใช้เป็นกลุ่มทัวอย่างได้

ฉะนั้นในการหาแนวโน้มของคนนิยมความมีอาชญากรรมและการวิจัยนี้ว่าเป็นอย่างไร
ให้ใช้วิธีการเดียวกันกับการหาแนวโน้มในการตอบสนองท่อแรงดึงทางเศรษฐกิจ¹ คือ¹
การใช้กลุ่มทัวอย่างประชากร 3 รุ่น เพื่อจะได้เห็นแนวโน้มโดยง่ายถูกห้อง และชัดเจน
ที่สุด

¹ Ibid.